

fældigviis, idetmindste for en væsentlig Deel, kunne passe paa et allerede afholdt Valg, ikke kan komme dem til Skade, hvilket den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) synes at ville gjøre gjældende. Jeg vil derfor ønske, at dette Lovforslag maa nyde Fremme, men det er jo ganske vist, at min Anbefaling ikke behøves, for at det skal skee.

Alberti. Jeg skal ikke videre strides med den ærede Forslagsstiller, om han eller jeg bedst erindrer, hvad der passerede her i Salen angaaende Valghandlingen i Hjerding forrige Efteraar. Jeg skal kun erindre om, hvad Rigsdagsstidenden i alt Fald kan oplyse, at der ikke her var noget som helst andet Actstykke tilstede eller blev fremdraget, bemeldte Valg angaaende, end et Avertissement i Ribe Stiftsavis; det var det eneste Actstykke, som var her tilstede, thi hvad enkelte Medlemmer erklærede at vide derom, kan naturligviis ikke ansees at staae ved Siden af officielle Oplysninger, og det var derom, jeg talte i mit forrige Foredrag. Men den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) syntes ogsaa aldeles at have forglemt, at der under disse Forhandlinger af dem, der holdt paa Valgets Gyldighed eller paa dets ueblikkelige Anerkjendelse, idelig og idelig blev fremhævet, at det var et særskilt Valg, og at, hvad der var passeret under en saadan Valghandling, maatte betragtes paa en anden Maade, end hvad der passerede i lignende Tilfælde ved almindelige Folkethingervalg; derpaa blev der under Forhandlingen lagt stor Vægt fra den Side her i Salen, som overstemte baade den ærede Forslagsstiller og mig personlig. Jeg skal ikke videre omtale Indholdet af Lovforslagets § 2 og 3; jeg anseer § 1 for at være Hovedsagen, og jeg skal derfor kun tillade mig nogle Bemærkninger i Anledning af Forslagsstillerens Foredrag. Jeg troer, jeg har givet den ærede Forslagsstiller Anledning til at komme med haandgribelige Oplysninger om, hvorledes der var begaaet Misbrug, men den ærede Forslagsstiller omtalte kun nogle enkelte Tilfælde; jeg fik ikke at vide af ham, hvormange Misbrugstilfælde der vare ham bekendte. Om der kun skulde have været foregaaet Misbrug eller Feiltagelser i 2 eller

maaſtee 4 Tilfælde af 400 Valg, saa troer jeg, at et saadant Forhold vilde være aldeles urimeligt til Støtte for et Forslag, som gik ud paa at forandre en væsentlig Bestemmelse i Valgloven, og hvormegen eller hvor lidet Vægt den ærede Forslagsstiller end lægger paa mine Udtalelser angaaende Valgloven, saa vil han dog ikke kunne benægte, at Candidaternes personlige Fremstilling er et væsentligt Moment i Valgloven. Om jeg har opfattet Valgloven rigtigt eller ikke, er noget aldeles ligegyldigt, og det er vistnok ogsaa ligegyldigt, om den ærede Forslagsstiller, for den blev til, har tænkt sig, at Stillerens Virksomhed og Ansvar skulde være anderledes, end de i Virkeligheden ere blevne. Jeg har ikke i mit forrige Foredrag betegnet, hvilket Ansvar Stilleren efter Loven skulde tage paa sig; jeg har henviist til Forholdet, saaledes som det har udviklet sig under de mange Valg, der ere foretagne i Medfør af Valgloven, og jeg paastaar endnu, at Forholdet har været saaledes, at Stilleren har staaet aldeles i Baggrunden og uden Ansvar, men at det har været Candidaten, som har maattet svare for sig. Den ærede Forslagsstiller siger, at Candidaten ikke er pligtig til at tale; ja, da veed jeg ikke, hvorfor der er kommet Noget ind i Valgloven om berettigede Interpellationer til Candidaten. Dersom det ikke var foreskrevet i Valgloven, at Candidaten kunde interPELLERES, saa kunde det maaſtee være rimeligt, naar den ærede Forslagsstiller synes at ville, at en Candidat kunde komme og staae maalløs for sine Vælgere; men, naar Valgloven siger, at Vælgere have Ret til at interpellere Candidaten, saa ligger det ogsaa fornuftigviis i Valgloven, at Candidaten er pligtig til at svare. Han kan naturligviis lade det være; men derved opfylder han ikke Valglovens Mand. Om dette Forslag skal blive til Lov eller ikke, kan jeg naturligviis ikke forudsee; men, hvad jeg er aldeles fattet paa, er, at jeg til det Dørste vil stemme imod § 1, navnlig den Bestemmelse deri, som fritager Candidaten fra personligt Møde, og jeg vil paa ingen Maade opgive min Modstand dertil, forinden den ærede Forslagsstiller documenterer, hvor der har fundet Misbrug Sted med Hensyn til Candidaters Udeblivelse, og hvormange saadanne Mis-